

תת"ע 2155/07/18 - מדינת ישראל נגד ח'ליל ראיד

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 2155-07-18 מדינת ישראל נ' ח'ליל ראיד
תיק חיצוני: 13211211910

בפני כבוד השופטת אסתר טפטה גרדי
מאשימה מדינת ישראל
באמצעות עו"ד תומר יצחקי
נגד
נאשם באמצעות עו"ד דאוד נפאע ח'ליל ראיד

החלטה

1. נגד הנאשם בתיק זה הוגש כתב אישום בעבירה של נהיגה ברכב שנמסרה לגביו הודעת אי שימוש על ידי שוטר, שהוא בוחן תנועה, בניגוד לתנאים שפורטו בהודעת אי השימוש, בניגוד לתקנה 308(ד) לתקנות התעבורה התשכ"א-1961.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 6.7.18, בשעה 10:50, נהג הנאשם בשפרעם, ברכב פרטי, מסוג "סוזוקי", מ.ר. 5942728, שנמסרה לגביו הודעת אי שימוש על ידי שוטר, שהוא בוחן תנועה, בניגוד לתנאים שפורטו בהודעת אי השימוש.

3. בדיון, ביום 27.12.20, כפר הסנגור, בשם הנאשם, בעובדות כתב האישום, וביקש לקבוע את התיק להוכחות, לאחר שלטענתו, הנאשם נהג ברכב אולם לא קיבל את הודעת איסור השימוש ברכב. לטענת הסנגור, תקנה 308(ד) תוקנה טרם תיקון 69 לחוק העונשין, ולא צוין שהיא מסוג עבירות של "אחריות קפידה", ולכן אין להרשיע את הנאשם, אם הוכח שלא ידע על קיומה של הודעת אי השימוש. עוד טען הסנגור שעל פי פסיקת בית המשפט העליון, גם אם קיימת אחריות קפידה, אזי ניתן לסותר ולתקן את ההוכחה שהנאשם עשה הכל כדי למנוע את ביצוע העבירה. לשיטתו, הנאשם אחז ברישיון, ולא נרשם שאסור לו להשתמש ברכב, והבוחן שעצר את הנאשם לא לקח מהנאשם את רישיון הרכב, והורה לו לתקן את המחדל. רק כשנעצר בפעם אחרת נלקח ממנו רישיונו. הסנגור הפנה לפסיקה תומכת, לשיטתו.

הסנגור ביקש להגיש טיעונו בכתב בתוך 7 ימים, אולם אלה לא הוגשו עד היום, על אף שחלף המועד להגישם.

4. המאשימה טענה בדיון שמדובר בעבירה מסוג "אחריות קפידה", ועם הודאת הנאשם בנהיגה, יש להרשיעו בעבירה. צוין שנוכח היות העבירה מסוג "אחריות קפידה", מחובתו של נהג לברר, טרם הנהיגה, האם קיימת הודעת איסור שימוש ברכב. משנמסרה הודעת אי השימוש, והנאשם הודה ברכיב הנהיגה, אזי יש להרשיעו. המאשימה הפנתה לפסיקה תומכת.

הכרעה

5. סעיף 22 לחוק העונשין תשל"ז-1977, שעניינו, אחריות קפידה והיקפה, קובע כלהלן:

22. (א) אדם נושא באחריות קפידה בשל עבירה, אם נקבע בחיקוק שהעבירה אינה טעונה הוכחת מחשבה פלילית או רשלנות; ואולם, אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לבטל את האחריות בשל עבירות שחוקקו טרם כניסתו לתוקף של חוק זה ונקבע בדין שאינן טעונות הוכחת מחשבה פלילית או רשלנות. לענין סעיף קטן זה, "בדין" - לרבות בהלכה פסוקה.

(ב) לא יישא אדם באחריות לפי סעיף זה אם נהג ללא מחשבה פלילית וללא רשלנות ועשה כל שניתן למנוע את העבירה; הטוען טענה כאמור - עליו הראיה.

(ג) לענין אחריות לפי סעיף זה, לא יידון אדם למאסר, אלא אם כן הוכחה מחשבה פלילית או רשלנות.

6. ברעפ 2929/04 מדינת ישראל נ' רפאל אוחנה (25.6.07) פסק בית המשפט העליון שעבירה על סעיף 308(ד) לתקנות התעבורה, היא מסוג אחריות קפידה. בית המשפט שם מציין שהדרישה שהנוהג ברכב יהיה אחראי לבדוק האם הרכב בו הוא נוהג תקין, שמיש ובעל הרשאה לנסוע בכבישים היא דרישה סבירה וראויה.

עם זאת, צוין בפסק הדין, שכאמור, בסעיף 22(ב) לחוק העונשין, ניתן לסתור את חזקת היסוד הנפשי על ידי כך שהנאשם יוכיח שעשה כל שניתן כדי למנוע את העבירה. צוין שכדי לעמוד בדרישה זו דומה כי די בבירור קצר עם בעל הרכב, ואין זו הטלת דרישה שאין הציבור יכול לעמוד בה.

7. בעניינו, ב"כ המבקש מבקש להוכיח שהנאשם עשה כל שניתן כדי למנוע את העבירה, בהתאם לסעיף 22(ב) לחוק העונשין.

בנסיבות אלה אני קובעת את התיק לשמיעת ראיות ליום 19.4.21 בשעה 14:00.

המאשימה תזמן את עדי התביעה מטעמה ותוודא הופעתם. ביום זה תשמע גם פרשת ההגנה ועל הנאשם להביא את עדיו וראיותיו.

המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ב טבת תשפ"א, 06 ינואר 2021, בהעדר הצדדים.